

Zaznajomiwszy się z powyższym protokołem, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 27 kwietnia 1935 r.

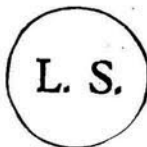
(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

464.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 września 1935 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu taryfowego z dnia 8 stycznia 1935 r. między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu punktu 3 protokołu taryfowego między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii, podpisanego w Warszawie dnia 8 stycznia 1935 r., nastąpiła w Oslo dnia 4 września 1935 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

465.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 września 1935 r.

o tępieniu korówki wełnistej.

Na podstawie art. 2, 3, 4, 8, 9 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu po-

stępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek tępienia korówki wełnistej, inaczej zwanej mszycą wełnistą lub mszycą krwistą (*Schizoneura lanigera* Hausm. = *Eriosoma lanigerum* Hausm.).

§ 2. (1) Obowiązek tępienia korówki wełnistej ciąży na osobach, użytkujących grunty, na których rosną jabłonie, na osobach, zarządzających takimi gruntami, oraz na osobach, w których posiadaniu znajdują się jabłonie, od gruntu odłączone.

(2) Przez jabłonie należy rozumieć drzewa jabłoniowe wszelkiego wieku i rodzaju (dzikie, ozdob-

ne, użytkowe, pienne, półpienne, krzaczaste, karłowate, formowane i t. p.), jak również zrazy i inne części jabłoni z wyjątkiem owoców.

§ 3. W razie pojawienia się korówki wełnistej należy ją zniszczyć jednym ze środków, powszechnie w tym celu stosowanych (spirytusem skażonym, karboliną i t. p.) lub też wskazanych przez stację ochrony roślin (§ 10).

§ 4. Zabrania się sadzenia jako też użycia w celu uszlachetnienia jabłoni, opianowanych przez korówkę wełnistą, oraz jabłoni ze śladami uszkodzeń, przez nią spowodowanych; zabrania się również nabywania i zbywania takich jabłoni.

§ 5. Zbywanie jabłoni ze szkółek drzew owocowych, w których korówka wełnista występowała po dniu 1 lipca, jest zabronione do dnia 1 września roku następnego.

§ 6. W celu zapobiegania rozpowszechnianiu się korówki wełnistej wojewoda może — na podstawie opinii właściwej stacji ochrony roślin i z powołaniem się na tę opinię — wprowadzać w drodze rozporządzeń na obszarze całego województwa lub poszczególnych powiatów zakazy sprzedaży wszelkich drzewek owocowych na targach i jarmarkach.

§ 7. Właściwy starosta może — na podstawie opinii właściwej stacji ochrony roślin i z powołaniem się na tę opinię — nakazać zniszczenie w określonym terminie jabłoni, tak silnie przez korówkę wełnistą opianowanych, że dalsze jej tępienie zostało przez stację ochrony roślin uznane za bezcelowe.

§ 8. Bezpośredni nadzór nad tępieniem korówki wełnistej — stosownie do przepisów rozporządzenia niniejszego — należy do zarządów właściwych gmin.

Personel techniczny, wyznaczony przez izby rolnicze i powiatowe związki samorządowe, jest powołany do współdziałania z władzami państwowymi w nadzorze nad wykonaniem rozporządzenia niniejszego.

§ 9. Władze, powołane do zwalczania chorób roślin oraz do tępienia chwastów i szkodników roślin (art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922), przedstawiciele stacji ochrony roślin, a także personel, wyznaczony przez izby rolnicze i powiatowe związki samorządowe, — mają prawo: badania drzew i krzewów owocowych na gruncie oraz we wszelkich pomieszczeniach i miejscach ich przechowywania i sprzedaży, bezpłatnego brania uszkodzonych części jabłoni do zbadania, kontrolowania wszelkich czynności, zmierzających do tępienia korówki wełnistej, oraz żądania potrzebnych informacji.

§ 10. Stacjami ochrony roślin w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są stacje ochrony roślin,

czynne we właściwych izbach rolniczych, a na obszarze województw: białostockiego, poleskiego i warszawskiego — do czasu utworzenia stacji ochrony roślin we właściwych izbach rolniczych — Stacja Ochrony Roślin Towarzystwa Ogrodniczego Warszawskiego w Warszawie.

§ 11. Tępienie korówki wełnistej, jak również nadzór nad jej tępieniem — stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego — na gruntach państwowych, pozostających pod zarządem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 12. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 8 sierpnia 1928 r. o tępieniu korówki wełnistej (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 689).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

466.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 19 września 1935 r.

o tępieniu gryzoniów polnych.

Na podstawie art. 2, 3, 4, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

§ 1. W razie masowego pojawienia się gryzoniów: myszowatych (Muridae) i polnikowatych (Arvicolidae), jak również susła perełkowanego (Spermophilus guttatus Pall) oraz chomika (Cricetus frumentarius Pall) wojewoda może — po wysłuchaniu opinii izby rolniczej — ustanawiać w drodze rozporządzenia obowiązek tępienia tych gryzoniów.

W rozporządzeniu tem wojewoda ustali każdorazowo na podstawie opinii właściwej izby rolniczej: obszar gruntów, na których będzie wprowadzony obowiązek tępienia gryzoniów, czas trwania tego obowiązku, sposób tępienia gryzoniów i sposób dostarczania środków do ich tępienia.